

Antal Attila

Hatvanon túl

Életnyi élet: meglehetősen
szénaboglya mögöttem
szálanként gyűjtöttem kapartam
erdei páfrány kapaszkodik benne
hegyaljai katángba nyíri perjébe
nézegetem művem
méregetem hunyorogva
kissé bizony kuszára sikerült
de hát Istenem határszélről
indultam sátorforma
hegyek alól sötét időben
félévesen láthattam kifényesedni
pár napra az eget ám a
körülményekről mit se tudhattam
aztán megint sötétség majd
áporodott homály
éjre alkony hogy jöhet? – kérdeztem
te ezt még nem értheted – mondták
nagy volt a hazugság
tarolt lelkű és
kicsi az ország
s érleltek szerelmek
család- és kenyérgondok
míg fény újra... ám ezúttal hamis
savanyú alkonyra keserű reggel jött
bankokkal cégéres ígéretekkel
boglyám tetejére kiülök néha
derül-e nyugatról?
derül-e keletről?...
igazán csak belülről derülhet
kis ország esélye
a kiküzdött ünnep

Koraőszök a kertben veled

Kertünkbe szeptemberenként
visszalátogat minden
egykori gyereklárma vidám
vendég-kiáltás (a szétfoszlott
dalok morzsáit hangyák
gyűjtik halomba) fülelünk
ilyenkor nézelődünk
betűzzük éveink nyomait
rögben szélben
nem szólsz nem szólok
csupán emlékeink
váltanak hangtalan
üzeneteket egymással